

ket, hanem a vegetatívokat is igen szemléletesen bemutatják, ezzel a virágzási időszak előtti vagy utáni állapotban is kellő támpontot kapunk a növények felismerésére. Dr. Csapody Vera színes rajzainak helyes színmegválasztása közismert, minden ilyen jellegű műnél azonban nagy kérdés, vajon a nyomda mennyire tudja ezeket a színeket a könyvben is kihozni. Nyugodtan mondhatjuk, a nyomda igen szép munkát végzett ezen a téren. A színezés felülmúlja a hasonló jellegű könyvek színvonalát. Talán csak a vörös szín itt-ott észlelhető lilás árnyalata (pl. a *Carex pilosa* tövén) vagy a kékes árnyalat helyenkénti kelleténél erősebb hangsúlyozása (pl. *Oxalis acetosella* alsó levelein stb.) ad észrevételre okot. Ezek azonban oly csekély hibák, amelyek a növények felismerését egyáltalán nem befolyásolják. A növények a könyvben abc sorrendben követik egymást. Ezzel kapcsolatosan felvethető, nem lett volna-e jobb a növényeket inkább erdőövek és vízgazdálkodási fokok szerint rendezni. Ebben az esetben ugyanis a terepen egymás mellett látott növények a könyvben is egymás mellett szerepeltek volna. (Az erdő- és termőhelytipológiai útmutatóban Tallós Pállal közösen összeállított növényismereti résznek is ez az egyik hibája!).

A növények kikeresését a könyv végén elhelyezett tartalomjegyzék könnyíti meg. Ezt azonban csak a latin nevek szerint állították össze. Gyakorlatiasabb lett volna, ha a magyar nevek szerint is kidolgozott betűrendes mutató csatlakoznék hozzá. Előnyként kell viszont még megemlítenünk azt is, hogy a könyv alakja elég kicsi, ezért egy nagyobb zsebben vagy oldaltáskában könnyűszerrel kivihető a terepre is.

Mindezeket összefoglalva megállapíthatjuk, hogy az Országos Erdészeti Főigazgatóság ennek a könyvnek a kiadásával igen jelentős segítséget nyújtott az erdőtípológiai ismeretek elsajátításához s üzemi szakembereink — szakképzettség tekintet nélkül — minden bizonnyal ki is fogják használni a könyv nyújtotta előnyöket.

Szodfridt István

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Az Egyesület elnöksége dec. 6-i ülésén megválasztotta tisztségviselőit:

Elnök: *Dr. Madas András*

Alelnökök: *Dr. Keresztesi Béla, Kocsárdy Károly*

Főtitkár: *Fekete Gyula*

Ezt követően az elnökség megvitatta az Egyesület 1964. évi munkatervezetét. A MTESZ Országos Vezetőségének okt. 31-i határozatai irányelvül szolgáltak az egyesületi munkaterv összeállításához. Az Egyesület az erdőgazdálkodás fejlesztése, az erdészeti szakemberek képzettségének állandó emelése és a népgazdasági tervek célkitűzéseinek megvalósítása érdekében 1964. évre az alábbi főbb célok megvalósítását irányozta elő:

Az Országos Erdészeti Főigazgatóság, illetve az irányítása alá tartozó vállalatoknak, intézményeknek az erdőtörvény végrehajtása során felmerülő feladatainak megoldását tervezetek, javaslatok kidolgozásával segíti.

A mezőgazdasági nagyüzemek (állami gazdaságok, termelőszövetkezetek) erdőgazdálkodása színvonalának emelésére javaslatokat, tervezeteket készít.

Az erdőgazdálkodással érintkező szakterületek tudományos egyesületeivel szorosabb kapcsolatot épít ki és együttesen

megállapított szakfeladatok megoldására javaslatot tesz. Ilyen közös kérdések adódnak a Magyar Agrártudományi Egyesülettel, a Magyar Hidrológiai Társasággal, a Közlekedési és Közlekedéstudományi Egyesülettel, a Faipari Tudományos Egyesülettel, a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesülettel.

Az Egyesület 1966-ban ünnepli alapításának százéves évfordulóját, ennek méltó megünneplésére külön munkabizottság életrehívásával az előkészületeket megteszi.

A MTESZ-nek a külföldi társszövetségekkel kötött egyezménye keretén belül az Egyesület továbbfejleszti a kapcsolatokat a külföldi társgyűlésekkel.

A MEDOSZ-szal való kapcsolatot szorosabbra fűzi, ennek során az üzemi akadémiák szervezésében való együttműködés lehetőségeit kidolgozza.

A központi bizottságok, szakosztályok aktivitását fokozza főként a gyakorlati szakembereket érdeklő és az erdőgazdálkodás fejlesztését szolgáló kérdések megvitatásával.

Az egyesületi helyi csoportok társadalmi munkáját továbbfejleszti:

— a szakmai továbbképzés tervszerűbbé tételével;

— sajátos táji szakkérdések kidolgozása céljából munkabizottság szervezésével;

— tanulmányutak, ankétok szervezésével az erdőgazdálkodás fejlesztése szempontjából legidősebb kérdések megvitatására;

— a MTESZ intézőbizottságokkal való szorosabb kapcsolatok kiépítésével, ezen belül az érintkező szakterületek tudományos egyesületeivel való együttműködéssel, főként a műszaki fejlesztés területén.

Az Egyesület központjában szakmai továbbképző előadásokat szervez az Országos Erdészeti Főigazgatóság szakszervezeti bizottságával karöltve.

Az Egyesület központjában működik. Az Erdő Szerkesztőbizottsága, Szervezési Bizottság, Oktatási Bizottság, Külügyi Bizottság, Számvizsgáló Bizottság, az Erdei Vasutak Szakosztálya, Erdőfeltárási Szakosztály, Erdőművelési Szakosztály, Erdőrendezési Szakosztály, Gépesítési Szakosztály, Fásítási Szakosztály, Mikológiai Szakosztály.

A központi bizottságok és szakosztályok munkatervait folyamatosan ismergetjük majd.

Dr. Madas András, a munkaterv vitája során felvetette azt a korábbi javaslatot, hogy az Egyesület foglalkozzék erdőszervezési tagjainak a problémáival. Ennek során tisztázni kell, hogy melyek azok a társadalmi jellegű kérdések, amelyeket az Egyesület és melyek azok, amelyeket a MEDOSZ bevonásával kell majd megoldani. Azt javasolta, hogy az elnökség erre a célra hívjon létre külön munkabizottságot, amelynek vezetésére *Kocsárdy Károly* alelnököt kérte fel.

Javasolta továbbá, hogy az erdőgazdálkodás fejlesztése szempontjából egyes fontos kérdések megvitatására az Egyesület rendezzen táji ankétokat. Ennek eredményeként az egyesületi tagok dol-

gozzanak ki majd javaslatokat az Országos Erdészeti Főigazgatóság részére.

Szabó Béla a műszaki fejlesztéssel kapcsolatban a tuskókitermelés és a kérgezés megoldását sürgette.

Andor József javasolta: külön műszaki fejlesztési szakosztály szervezését, mivel a legégetőbb erdőgazdasági problémák ezen a téren jelentkeznek. Felvevte a munkaügyi, munkaerő-gazdálkodási és munkabér-gazdálkodási kérdésekkel való behatóbb foglalkozás szükségességét is.

Marton Tibor bejelentette az elnökségnek, hogy Szolnok megyében a felszabadulásunk 20. évfordulójára rendezendő ünnepség előkészítésén már most dolgoznak, s ebbe a helyi csoportot is bevonták. Véleménye szerint a munkatervnek egyik lényeges kérdése az erdőn kívüli fásítás. A műszaki fejlesztést csak megfelelő szakemberekkel lehet elérni, ezért szükségesnek tartja, hogy a fiatal erdőmérnökök részére biztosítsák a mérnök-továbbképzés lehetőségét. Szükségesnek tartja azt is, hogy az Egyesület foglalkozzék az erdőszertörténeti kutatásokkal.

Fila József rámutatott arra, hogy a földvédelmi törvény talajvédelmi célkitűzései az erdőtervvel egyezők, a végrehajtás során azonban ezek nem érvényesülnek. A szemlélet helyes kialakításához az Egyesületre sok feladat vár.

Dr. Pankotay Gábor előadta, hogy a műszaki fejlesztés kérdése szervezési, beruházási és technikai kérdések összességét öleli fel. A technikai részletkérdésekkel foglalkozó szakosztályok valamennyi problémával nem tudnak foglalkozni. A műszaki fejlesztésnek érvényesülnie kell az erdőgazdálkodás valamennyi ágazatában, tehát a telepítésben, erdőművelésben is. Javasolja, hogy az elnökség szervezzen külön műszaki fejlesztési bizottságot. Ez hivatott lesz arra is, hogy egy-egy kérdés megvitatására a már felvetett ankétokat megszervezze. Javasolta pályázatok kiírását erdőszertörténeti, vagy műszaki fejlesztési területen. Az elnökség erkölcsi támogatását kérte ahhoz, hogy az Egyetem a könyvtárának régi anyagát visszaszerezhesse.

Dr. Igmándy Zoltán az erdőszertörténeti kutatást szorgalmazta. Ki kellene dolgozni pl., hogy az erdőszermunkások miként kapcsolódtak be a munkásmozgalmába. Az erdőszertörténeti néprajzkutatás is értékes eredményeket hozhat. Az Egyesület kezdeményezze, hogy a legfontosabb fajokból 20—40 ha-s rezervátumokat létesítsenek.

Sitkey János szükségesnek tartotta, hogy az Egyesület központi és vidéki

összejöveteleit egyeztesse a Főigazgató-sággal és a MEDOSZ-szal.

Dr. Madas András egyetértett azokkal a javaslatokkal, amelyek a műszaki fejlesztés eredményesebbé tételét szorgalmazták, ezért azt javasolta, hogy az elnökség szervezzen egy operatív műszaki fejlesztési bizottságot, amelynek vezetésére *dr. Sali Emil*, tagjaiul pedig: *dr. Keresztesi Béla*, *Sitkey János*, *Bakkay László*, *Fila József*, *Andor József*, *Marton Tibor*, *dr. Pankotay Gábor*, *Nemes József* és *Nyirády Lajos* tagtársakat kérte fel. A bizottság feladata megállapítani az erdőgazdálkodás előtt álló legfontosabb műszaki feladatokat, ennek érdekében felül kell vizsgálnia és a szükséghez képest össze kell hangolnia a szakosztályok munkatervét is. Ez a bizottság döntse majd el és tegyen javaslatot anketók, szélesebb körű megbeszélések szervezésére. Javasolta továbbá, hogy a bizottság egyes műszaki kérdések megoldására vegye igénybe a MTESZ tagegyesületeinek segítségét is.

Fekete Gyula felvetette, hogy a megyék kidolgozták a távlati mezőgazdaságfejlesztési terveiket, ennek része az erdőtelepítési terv. Ott, ahol MTESZ intézőbizottság működik, a két törvény célkitűzéseinek egybehangolása céljából igen hasznos volna, ha az erdészeti helyi csoportok az Agráregyesület helyi csoportjaival megvitátnák a két törvény végrehajtása terén keletkező problémákat és társadalmi úton egyengetnék a megoldást.

Fila József szükségesnek tartotta, hogy ne csak az erdészek, hanem az erdész-technikusok helyzetével is foglalkozzék az Egyesület. Meg kell vizsgálni, hogy az elmúlt 14 év alatt hány technikus helyezkedett el az erdőgazdaságokban, erdészeti szerveknél, illetve hányan kerestek munkát más területen.

Dr. Madas András bejelentésére az elnökség az erdőhasználati szakosztály szervezését vitatta meg és vezetőjéül *Sitkey János* tagtársat választotta meg, egyben felmentette a szervezési bizottság vezetését alól. Ennek vezetésével *Bakkay Lászlót* bízta meg.

Ismertetésre került *dr. Ágfalvi Imre* javaslata az erdészettörténeti szakosztály életrehívására: többen egymástól elszigetelten foglalkoznak erdészettörténeti kutatásokkal, az Egyesület megfelelő keretnek mutatkozik arra, hogy összetartsa ezeket a kutatókat, fel kellene tárnai, hogy kik foglalkoznak ilyen kutatásokkal, célszerű volna továbbá, ha megismernék a már kidolgozott kutatási módszereket is. Az elnökség egyetértett az erdészettörténeti szakosztály életrehívásával, és annak vezetésére *dr. Ágfalvi Imrét* kérte fel.

A helyi csoportok 1964. évi munkaterveinek ismertetése után *dr. Keresztesi Béla* javasolta, hogy az Egyesület az OEF támogatásával 1964-ben adja ki újra a többnyelvű Magyar Erdészettudományi Szemlét. Az elnökség a javaslattal egyetértett.

Dr. Madas András rámutatott arra, hogy az Egyesület 1966-ban esedékes jubileumi ünnepségét már most elő kell készíteni. Javasolta, hogy a főtítkár vezetésével alakuljon erre a célra külön bizottság, ennek titkáráként *Riedl Gyulát* ajánlotta. A százéves múlt bemutatása mellett ez a jubileumi közgyűlés lesz hivatott arra is, hogy a magyar erdőgazdálkodás jelenlegi helyzetét, valamint a fejlődés irányát is bemutassa. A jubileumi ünnepséget Sopronban rendezzük meg. Felkérte a bizottság titkárát, hogy a legközelebbi elnökségi ülésre tegyen javaslatot a bizottság összetételére.

Helyreigazítás. Lapunk 11. számában *Vilcsek János*: „A csemetetermelés veszteségének megszüntetése érdekében” c. tanulmányban az 521. oldalon közölt képlet nyomdahibából kifolyóan helytelen.

A képlet helyes formája:

$$F = \frac{\frac{\text{db.i}}{1000}}{\frac{\text{Th.60—b}}{\text{km} \cdot 1000}} = \frac{1034.150}{\frac{250.60—1.66}{5.8 \cdot 1000}} = 36.5$$

Útmutató munkatársaink részére

AZ ERDŐ az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa, az erdő- és vadgazdálkodás műszaki, tudományos folyóirata. Célja az egyesületi tagság összefogása, szakmai műveltségének emelése, a gazdálkodás fejlesztése érdekében. A szerkesztő bizottság a lapban helyet ad minden olyan tanulmánynak, ismertetésnek és egyéb közleménynek, amely ezt a célt tartalmával és kifejezőmódjával szolgálja.

A megjelentetésre szánt kéziratot egy példányban, gépírva kell a szerkesztő bizottsághoz beküldeni. A kéziratban a szöveges részt a táblázatoktól, ábráktól külön kell választani. A szöveges részt fogalmi papírra, csak az egyik oldalon írva, kettes sortávolsággal kell gépelni és a papír bal szélén 5 cm széles margót kell hagyni. Az ábrák, táblázatok helyét a szöveg megfelelő helyén — külön sorban, közepén — meg kell jelölni. Célszerű rájuk a szövegben is utalni, mert tördeléskor gyakran nem kerülhetnek pontosan a megjelölt helyre. Az irodalmi hivatkozás magában a szövegben, vagy több hivatkozás esetében a szerző nevének, a publikálás évének feltüntetésével és a tanulmányhoz külön mellékelt hivatkozás jegyzékkel történjék. Egyéb irodalmi felsorolás szükségtelen. Az esetleges lábjegyzeteket szintén külön kell mellékelni.

A képeket, ábrákat olyan, vagy valamivel nagyobb nagyságban kell megadni, mint amilyenben közlését tervezzük. Szövegközi kép kedvező alakja a fekvő, alkalmas nagysága a 9×12 cm. A fénykép legyen éles, kontrasztos és fekete-fehér, fényes papíron. Rajzos ábrát fehér rajzpapíron, vagy fehér pauszon fekete tussal kell elkészíteni, gondolva a vonalvastagság és jelzések megválasztásakor a kicsinyítés mértékére — túl vékony vonal, apró betű a kicsinyítés során szaggattottá válhat, eltűnhet. Színes ábrát csak egészen kivételes esetben közölhetünk.

A tanulmányok mondanivalóját lehetőleg rövidre kell fogni. Több gondolat bonyolult egybekapcsolása rendszerint előnytelen, célszerűbb az egyes gondolatoknak elkülönített, rövidebb kifejtése. A kézirat szövege lehetőleg ne haladja meg a 6–8 gépírt oldalt. A tanulmány címében törekedjünk rövidsége. A cím alatt fel kell tüntetni a szerző nevét, a tanulmány végén pedig sajátkezű aláírással kell a kéziratot ellátni és itt fel kell tüntetni a szerző tudományos fokozatát, hivatali beosztását, munkahelyét és lakcímét is.

Minden tanulmányhoz rövid — mintegy tíz soros — tartalmi kivonatot, összefoglalást kell adni külön íven. Ezen a kifejtett gondolatot kell kifejezésre juttatni, azt kell elmondani, hogy miről ír a szerző. A fogalmazásban itt figyelemmel kell lenni arra, hogy a kivonatot orosz és német fordításban csatoljuk a külföldre menő lappéldányokhoz, tehát a külföldi érdeklődőt tájékoztassa a kivonatot.

A beküldött tanulmányokat a szerkesztő bizottság tagjai lektorálják. Amennyiben a kézirat jelentősebb változtatásra szorul, annak elvégzésére a szerkesztő bizottság a szerzőt a szempontok megadásával felkéri, vagy saját hatáskörében végezteti el, de ilyenkor a módosított kéziratot a szerzőnek bemutatja. A szerző kifejezett kívánságára a korrektúrában is közreműködhet, amennyiben ezt az előre meghatározott napon Budapesten elvégezheti.

Közlésre nem került tanulmányokat a szerkesztőbizottság megőrzi, azok mind a szerzők, mind az egyéb érdeklődők részére hozzáférhetők.

Az Országos Erdészeti Egyesület kiadványa

Szerkesztő: KERESZTESI BÉLA, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora

Főmunkatárs: JÉROME RENÉ

Kiadja: a Mezőgazdasági Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalat. Felelős kiadó: LÁNYI OTTÓ

Szerkesztő bizottság: ÁKOS LÁSZLÓ, BABOS IMRE, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora, BAKKAY LÁSZLÓ, DR. BALASSA GYULA, HARACSI LAJOS, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, KÁLDY JÓZSEF, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, KOCSÁRDY KÁROLY, KOLLÁR GYULA, MADAS ANDRÁS, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, PÁRIS JÁNOS, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, RADO GÁBOR, SALI EMIL, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SZEPESI LÁSZLÓ, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SZONYI LÁSZLÓ, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, TÓTH SÁNDOR

Példányszám: 5300

63 - 17498 - Révai Nyomda, Budapest

Index: 25 208

